

udenfor København skal Værgeraadet vælges efter Forholdstal af de Indbyggere i Kommunen, som udgøre den almindelige Vælgerklasse til de kommunale Valg. Hvorfor i Alverden vil man forlange, naar man endelig vil til almindelig Valgret med disse Valg, at Vælgeren skal svare Skat til Kommunen? Hvorfor vil man i dette Stykke lade Pengene faa en Indflydelse? Ved Menighedsraadsvalg var det ikke Tilfældet. Hvorfor vil man udelukke Kvinderne fra at være Vælgere i dette Tilfælde, hvor man endogsaa udtaler sig for det ønskelige i, at Kvinder selv blive valgte? Kommer man til Forslaget om, hvorledes det skal være i København, bliver det endnu værre, thi i København bestaar der, som bekendt, en Valgcensus, men de ærede Forslagsstillere, som gaa og tale om den almindelige Valgret, behandle den, naar de komme til deres Forslag, paa den Maade, at de uden videre udelukke alle de Mænd og Kvinder, som ikke have en Indtægt, der svarer til den paagældende Census eller er derover. De ville udelukke alle fattige, baade Mænd og Kvinder, fra at faa Indflydelse paa Sammensætningen af det Værgeraad, der skal have Bestemmelseret over deres Børn. Derfor siger jeg, at hvis man mente, at dette var en Sag, der skulde ordnes gennem den almindelige Valgret, vilde jeg ikke kunne tiltræde et saadant reaktionært og forbenet Forslag som det, her foreligger.

Slengerik: Jeg skal vende tilbage til den alvorlige Del af Forhandlingerne efter den Afstikker, som den højtærede Minister har gjort til den mere gemytlige Del deraf. Jeg skal da straks sige, at naar min ærede Medforslagsstiller og jeg have formet Forslaget, som vi have gjort det, saa ligger det i, at det har været vort Ønske at følge den almindelige Valgret, som den ser ud for Øjeblikket ved kommunale Valg. Jeg føler mig overbevist om, at dersom disse Ændringsforslag havde foreslaaet, at man skulde gaa ud fra det Grundlag, der vil træde i Virksomhed, naar en Gang den Reform, som foreligger for Rigsdagen, bliver gennemført, saa vilde Justitsministeren have sagt: Ja, men det er jo aldeles upraktisk at gøre noget saadant, skulde der være Mening i det, I gøre, maa I virkelig følge de Regler, som gælde i Øjeblikket, og skifter man saa og, faar en Reform, der gaar videre end det, man nu har, saa er det en anden Sag, saa maa man selvfølgelig til den Tid følge med paa det Omraade. Men jeg maa indrømme, at

det ikke absolut har været min Hensigt, at gøre den højtærede Justitsminister tilpas.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) ønskede, at vi skulde tage disse Ændringsforslag tilbage. Jeg kan ikke ganske følge ham i hans Begrundelse, jeg er ikke ganske enig med ham deri. Jeg indser godt — og det er jeg bleven gjort opmærksom paa af københavnske Repræsentanter —, at der kan være nogle praktiske Vanskeligheder, naar man skal vælge Værgeraad i Henhold til disse Ændringsforslag, hvis de vedtages, idet efter den Maade, hvorpaa man vælger Borgerrepræsentanter, blive de Kredse, i hvilke Vælgerne samles for at vælge Borgerrepræsentanter, ganske andre end Værgeraadskredse. Jeg kunde derfor godt gaa ind paa at tage de to sidste Ændringsforslag tilbage, der særlig tage Sigte paa Valg i København. Men naar jeg gør det, og jeg indrømmer, at det vil jeg gøre, vilde det maaske være noget inkonsekvent at opretholde det første, og derfor tager jeg dem alle 3 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 3, 6 og 7 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem?

Justitsministeren (Alberti): Jeg optager dem.

Det ærede Medlem er, forekommer det mig, meget uheldig i Forsvaret for Indholdet af sine Ændringsforslag. Han søger at vende det om til, at mine Indvendinger ikke skulde være alvorligt mente og tager sig saa paa at afgøre, hvorledes jeg vilde have udtalt mig, hvis han havde skrevet dem, som han burde have skrevet dem, hvis han havde en virkelig og sand Kærlighed til den almindelige Valgret. Jeg tror, det ærede Medlem kunde overlade til mig selv at tage den Stilling, jeg vilde tage, hvis en anden bestemt Eventualitet kom til at foreligge. Jeg skal kun hævde, at som de ere affattede, ere de i bestemt Strid med det Standpunkt, som dette høje Ting den ene Gang efter den anden har taget i Sager, hvor der var Spørgsmaal om at lægge Valg i den almindelige Valgrets Hænder, og jeg henviste navnlig til Valgene til Menighedsraadene. Derfor mener jeg mig berettiget til at sige, at det ærede Medlem, der har affattet disse Ændringer, har i denne Sag ikke stillet sig paa et frisindet Fremskridtsstandpunkt, men paa et gammeldags, reaktionært og forbenet.